

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		P.T. DI GORIZIA - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
PODUREDNIŠTVO:		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499 Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Ne pozabimo...

Večkrat slišimo zagovornike prejšnjega komunističnega kraljevanja, naj bo že enkrat konec obnavljanja in odkrivanja gorja, ki ga je prizadel komunizem našemu narodu, zlasti ko je v boju za oblast povzročal toliko človeških žrtev v našem narodu. Veliko tistih, ki so imeli kak vpliv zaradi izobrazbe ali zaradi ugleda med ljudmi, so izginili neznanokam. Zdaj prihajajo na dan zločini in kaj vse bo še odkrila bodočnost. Spomnimo se le na Kočevski rog, naš Trnovski gozd, Cerkno, kraške jame itd.

O vseh teh žrvah naj bi molčali in se jih več na spominjali. Naj bi ne odkrivali njih skupnih grobov, ne obnavljali njihovega strašnega trpljenja, ko so jih ponoči odvajali, jih streljali, jih metali v brezna itd.

VSE TO NAJ BI POZABILI

Kdor tako govori, ne pozna človeka in njegove narave. Človek ima že po naravi razum, svobodno voljo in spomin. Da o teh grozodejstvih ne premišlja, mu morda še uspe. Da odpušča, je v njegovi volji, da naredi, čeprav z velikim žrtvovanjem, poseben če ga pri tem vodi tudi ljubezen do Boga.

Pozabiti pa ne bo mogel, kajti kar se čim globlje zarije v spomin, tem dlje ostane v njem zasekano in nima moči, da bi to v sebi ubil. Zato ni mogoče, da bi vse to gorje nad nedolžnimi žrtvami mogli pozabiti. To bo v dušah ostalo in zaman vse pri-govarjanje, vse godrnjanje, vse želje, da bi to izbrisali iz spomina posameznikov in ljudstva, zlasti ker je to ljudstvo po krivici tako trpelo in sicer samo zato, ker ni brezglavo letelo v brezbožni komunizem.

Podobno je v zgodovini. Kdo more izbrisati iz nje gorje francoske revolucije, kdo žrtve prve in druge svetovne vojne? To ostane v zgodovini, pa naj si kdo še tako želi, da bi tega ne bilo. Kaj vse so zamolčale šolske knjige zgodovine ali razlagale dogodke v lastni luči učencem slovenskih šol v teh zadnjih 50 letih. A zaman: resnica, zgodovinska resnica se ne da spremeniti, utira si pot in bo našla svoje pravo mesto tudi v bodoče v pouku po šolah in drugod.

Ne moremo le molčati o vseh grozotah preteklih 50 let, ampak moramo govoriti o njih. Koliko je še skrivnosti, saj ljudje vedo tudi o podrobnostih grozodejstva, a molčijo. Bojijo se, ker je strah preteklih groženj še v njih. Ni pa to prav. Ni treba, da to pred svetom javno oznanjajo, treba je le, da kaki zaupni osebi to povedo, ta pa naj si zapiše in ostalo bo za zgodovino, za bodočnost v pouku rodovom, da se kaj takega ne ponovi več.

Naši sveti mučenci, ki jih je neizmerno število in ki so umrli predvsem zato, ker niso soglašali z brezbožnim komunizmom, pa naj bdijo nam nami in s svojo priprošnjo.

C.K.

Papež je blizu hrvaškim bratom in sestram

Pri nedeljski molitvi angelovega češčenja je sv. oče znova spomnil na razmere na Hrvaškem. »Cerkev je blizu bratom in sestram na Hrvaškem, ki jih pestijo hudi časi zaradi vojne.« Znova je rotill odgovorne v Beogradu, naj naredijo konec »tragičnemu in nespametnemu spopadu«. In vzkliknil: »Ne, nikakor se spori med narodi ne rešujejo z orožjem.« Znova je pozval mednarodne politične ustanove in vlade, naj se še naprej trudijo, da se napravi konec krivični in kruti vojni. »Posebno gre do te moje besede evropskim državam, ki se nikakor ne morejo izogniti težki odgovornosti, ki jo imajo vpričo te tragedije.«

Tudi po vsem krščanskem svetu, tako škofje kot verniki, obsojajo srbsko nasilje nad Hrvaško in zbirajo pomoč za hrvaške begunce. Italijanska vlada je sklenila, da je treba s hrvaškimi begunci, ki se zatečejo v Italijo, drugače ravnati kot z Albanci.

II. Tabor slovenskih krščanskih demokratov

Nova Gorica, 14. septembra 1991

V Novi Gorici je bil v soboto, 14. septembra, II. Tabor slovenskih krščanskih demokratov. Osrednji del prireditve se je odvijal na ploščadi pred Kulturnim domom in trgovskim središčem, posamezne pobude pa so bile tudi v osnovni šoli, Delta centru, Kulturnem domu, skupščinski dvorani ter v Park Hotelu.

Na programu so bile okrogle mize o mladih, o socialni državi, o vključevanju Slovenije v Evropo, strokovna srečanja o gospodarstvu, šolstvu, športu, kulturi, zdravstvu itd.

Zjutraj je bila za udeležence tudi sv. maša v cerkvi Kristusa Odrešeni-ka, kateri je sledil orgelski koncert mojstra Berganta.

Vzporedno s političnim programom so se na osrednjem prizorišču vrstili nastopi pevskih in folklornih skupin. Izvirno je bilo tekmovanje v govorništvu, v zvezi s katerim je kasneje predsednik vlade Peterle hudomušno obžaloval, da se ga ni mogel udeležiti. Tudi za športnike je bilo poskrbljeno: kljub neugodnemu vremenu se je po goriških ulicah na obeh straneh državne meje vršil »Tek dveh mest«.

Pred začetkom zaključnega dela prireditve je imel predsednik vlade Lojze Peterle v Park Hotelu tiskovno konferenco, na kateri je odgovarjal na vprašanja časnika-jev. Med drugim je dejal, da je Slovenija zrela za mednarodno priznanje in da nas mnogi »de facto« že priznavajo. Glede haaške konference je dejal, da ni optimist, vendar Slovenija zaenkrat ni neposredno ogrožena. Izrazil je upanje, da bo mogoče po izteku moratorija razen s Hrvaško, s katero smo že v dobrih odnosih, vzpostaviti normale stik tudi s Srbijo. Pohvalil je slovensko obrambno politiko ter dejal, da bomo še naprej v obrambo vlagali toliko sredstev, kolikor je potrebno, da zaščitimo svojo svobodo. Na koncu je spregovoril še o svojem položaju v sami stranki ter dejal, da je pač ta odvisen od časa. Zaradi številnih vladnih obveznosti pa se seveda stranki ne more posvečati tako, kot bi želel.

Lojze Peterle je nato zaključil celodnevni shod s krajšim govorom, v katerem je izrazil prepričanje, da samo še korak loči Slovenijo od mednarodnega priznanja. Za njim so spregovorili številni ugledni gostje iz Slovenije in iz tujine. Med njimi je bil tudi avstrijski minister za kmetijstvo. Dramatičen je bil apel k solidarnosti hrvaškega političnega vodstva. V imenu Slovenske skupnosti je nastopil deželni tajnik Ivo Jevnikar, ki je podčrtal zahtevo, da se ob morebitnem obravnavanju italijanske manjšine v Sloveniji in na Hrvaškem v Haagu za isto mizo razpravlja tudi o zaščiti Slovencev v Italiji.

Shod slovenskih krščanskih demokratov je bil uspešen. Strankina sekcija občine Nova Gorica, ki jo vodi predsednik Edvard Stanič, se je dobro izkazala. Udeležilo se ga je več tisoč ljudi iz vse Slovenije. Vreme ni bilo najbolj ugodno, vendar ni bistveno okrnilo programa. Iz besed govornikov in udeležencev je bilo razvidno, da želijo krščanski demokrati na Slovenskem v sodelovanju z drugimi strankami še naprej prispevati k oblikovanju slovenskega političnega prostora.

Hrvaška v ofenzivi - politiki pa besedičijo

Po dolgih mesecih tragičnih novic, ki so napovedovale skorajšnji zlom Hrvaške, je s 15. septembrom Hrvaška prešla v ofenzivo in zajela številne objekte JA, hkrati pa se je usul plaz dezertirjev iz Armade. Zasedba vojaških objektov — mnogi med njimi so bili dejansko prazni, saj se je npr. poveljstvo 5. armadnega področja iz Zagreba preselilo v podzemni komandni center pri Slunju — ima poleg velikega psihološkega tudi vojaški pomen, saj se je v skladiščih Armade Hrvaška oskrbela s tako potrebnim orožjem, ki ji ga je do sedaj le v majhnih količinah menda uspevalo tihotapiti s kmetijskimi letali iz Madžarske.

»Armada je popolnoma ponorela,« je izjavil eden izmed hrvaških ministrov. Resnica ni daleč od tega, saj nekdanja ljudska armada ne izbira in bombardira mesta, vključno s hoteli in bolnišnicami. Med najbolj izpostavljenimi mesti so Vinkovci, Petrinja, Šibenik, Nova Gradiška in zlasti Osijek. V ponedeljkovem napadu na bolnišnico v tem mestu je izgubila življenje medicinska sestra, več zdravnikov pa je bilo težko ranjenih. Obmorsko mesto Ploče je tarča napadov vojne mornarice.

Ofenziva se je pravzaprav začela, ko so hrvaške oblasti vojaškim objektom odklopile vodo in elektriko. Van den Broek je zato obtožil Hrvaško za izzivanje, dasi je šlo le za obupan poskus, da se prepreči napadanje mest iz vojašnic samih. Tukajšnji komentatorji opozarjajo na Van den Broekove obtožbe, ki naj bi razkrivale projugoslovansko nastrojenost Nizozemske — v tandemu z Veliko Britanijo in Španijo, ki imata sami probleme s težnjami narodov v lastnih državah. Komentator Frankfurter Allgemeine Zeitung pa ob kritikah Van den Broekove politike navaja, da »se javno govori o tem, da je namen mirovne konference v Haagu preprečiti — slovensko, op. L.M. — priznanje.« Kučan je v Haagu sicer jasno povedal, da po izteku moratorija Slovenija nadaljuje z osamosvojitvenimi koraki in da podaljšanje ni mogoče, dasi obstajajo pritiski v tej smeri. Genscher in De Michelis sta se v Benetkah strinjala, da priznanja ne more biti pred koncem mirovne konference, s čimer je Evropa že spet pojedla besedo, da bo prišlo do priznanja, če se bo pritisk vojne stopnjeval. Ministra sta obenem presenetljivo zahtevala, naj se Armada umakne iz Hrvaške, kar pa je lahko le pobožna želja. Tako sklicatelju četrtkovnega sestanka zunanjih ministrov dvanajsterice Genscherju ne preostane drugega, kot da na dnevni red postavi možnost oborožene intervencije, za katero se že ogreva Francija in o kateri kanijo razpravljati tudi na sestanku Zahodne Unije, prav tako v četrtek. O tem in o jugoslovanski krizi nasploh pa naj bi ta mesec razpravljala tudi Generalna skupščina OZN na svojem 46. zasedanju. Varnostnemu svetu je Mesić, potem ko mu je Armada odrekla po-

Škof Lovrenc Bellomi: Njegov govor med nedeljsko mašo na Opčinah objavljamo na 2. strani

slušnost, že poslal pismo, ki menda zahteva intervencijo modrih čelad. A upanje, da bi rešitev jugoslovanskega zapleta dosegli z intervencijo, ki jo Srbi povsem zavračajo, je zelo majhno. Postopek v ZN za intervencijo je dolgotrajen in zapleten, tudi zaradi tega ker gre uradno še vedno za jugoslovanski notranji konflikt. Takšnemu posegu menda nasprotujeta tudi Kitajska in SZ. Preostanejo torej še evropske modre čelade. Toda, opozarjajo vojaški analitiki, glede na konfiguracijo jugoslovanskega bojišča bi za to potrebovali vsaj 60.000 vojakov, kar pa bi za Evropo predstavljalo precejšen problem, če se bi sploh politično zedinila.

Medtem ko razžaljena Armada s popolno mobilizacijo v Kninski krajini, Vojvodini, Črni gori in med Srbi v BiH zbira sile za »deblokado vojaških objektov«, kot pravi sama, se — v torek, 17.9., — lord Carrington pogovarja z Miloševićem in Tudjmanom, toda srečanju nihče ne pripisuje posebne pozornosti. **Leon Marc**

Novo premirje podpisano

Lord Carrington je uspel v svojem mirovnem poslanstvu v toliko, da sta Slobodan Milošević in Franjo Tudjman podpisala dogovor o premirju. To se je zgodilo v mestecu Igalo v Črni gori v noči med torkom in sredo. Premirje stopi v veljavo v sredo opoldne. Med premirjem naj bi se začeli razgovori o mirni ureditvi medsebojnih zadev med Srbijo in Hrvaško.

Tako so poročale tiskovne agencije in časopisi zjutraj. Po izkušnjah preteklih podpisov o premirju pa ostaja vprašanje, če bodo to pot premirje res spoštovali.

PO VOLITVAH NA ŠVEDSKEM

Na Švedskem so bile volitve za novi parlament. Do sedaj je v tej skandinavski kraljevini skoraj šestdeset let vladala socialno demokratska stranka. Sedaj pa kaže, da je ta stra-

ka, ki ji pripada premier Carlsson, doživela poraz. Na vlado bodo verjetno prišle druge, to je sredinske stranke. Vsekakor pa ne bo šlo za kak večji politični potres, saj je umerjenost skandinavskih držav in narodov dobro znana.

Opomba uredništva: Prihodnja številka Katoliškega glasa bo posvečena ravno Antonu Martinu Slomšku. Če kdo želi večje število izvodov, naj sporoči; izšli bomo s priložo.

Ko se začenja novo šolsko leto

Ta teden se bo začelo novo šolsko leto, začelo se bo s šolskimi mašami za božji blagoslov, saj še vedno drži svetopisemska beseda: »Če Bog ne zida hiše, se zaman trudijo zidarji.« To velja tem bolj, ko gre za skrb in vzgojo naše mladine.

Velika večina otrok in dijakov se je odločila tudi za uro verouka. Zavedajo se, da samo znanje človeških znanosti ni dovolj za celotno rast osebnosti mladega človega. To se danes vidi posebno v državah bivšega realnega socializma, kjer so 45 ali celo 70 let rastle generacije brez Boga. Kakšna duhovna in moralna praznina je nastala! To priznavajo tudi sedanjí voditelji, ki znova odpirajo cerkve in znova cenijo Sv. pismo. Prav je zapisal neki ruski mladenič: »Pri nas je duhovna lakota še hujša kot materialna.«

Mi smo bili obvarovani te lakote, toda ne po svoji zaslugi. Tudi v Italiji so bile po vojni na delu sile ruskega boljševizma, kot postaja vedno bolj očitno. V našem zamejstvu pa še bolj kot v ostali državi. Prihranjena nam je bila ta lakota zaradi strateško-političnega položaja Italije, ker zahodne zmogovite države niso mogle dopustiti, da Italija pride pod politični in vojaški sklop Sovjetske zveze, kot so prišle države

Papeževi pastoralni obiski v letu 1992 izven Italije

Za leto 1992 sta predvideni dve papeževi potovanji v Afriko. Obiskati namerava Angolo, kamor je že dolgo vabljen, verjetno v januarju. Spomladi naj bi opravil še drugo potovanje v Afriko in sicer v Senegal. V načrtu je tudi nekajdnevno potovanje v Sovjetsko zvezo, kamor ga je povabil Gorbačov. V oktobru bo obiskal Srednjo Ameriko ob 500-letnici Kolumbovega potovanja in odkritja.

Namen moje prisotnosti

Danes sem tu med vami, da z vašo župnijo doživim zamenjavo dušnih pastirjev: gospod Viljem Žerjal odhaja, na njegovo mesto pa prihaja gospod Zvone Štrubelj, redovnik, salezijanec iz Ljubljane.

Dobro vam je znana važnost župnika, očeta in učitelja skupnosti. Mislim, da Jezusovo vprašanje, ki smo ga slišali v evangeliju, — »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« — velja tudi za duhovnika, ki ga pošilja škof in ki v Jezusovem imenu v vsej polnosti prevzame službo za kristjane, ki živijo na določenem teritoriju.

Samo Peter je dal o Jezusu natančen in jasen odgovor: »Ti si Kristus!«, to je »Mesija«, ki predstavlja izpolnitev vseh prerokb, obljub in pričakovanj.

In župnik? Kdo je resnično župnik? On je Jezusova prisotnost, dobri pastir in kot Jezus pozna svoje ovce, jih varuje, druži, vodi na pašnike resnice in milosti; predvsem pa jih ljubi in je pripravljen dati zanje tudi življenje.

Tu sem, da vas spomnim na ta veliki božji dar, da se z vami Bogu zahvalim za ta dar in da izrazimo svojo hvaležnost obema duhovnikoma, ki sta danes, čeprav ju ni tukaj, v središču mašne daritve. Tu sprejemata objem verujoče skupnosti in pozornost vseh prebivalcev Opčin, Banov in Ferlugov.

Zahvala gospodu Žerjalu

Gospod Viljem Žerjal je za vas skrbel dvaindvajset let: To je dolga življenjska doba, ki zadobiva svojo posebno važnost, ker vam je služil v

vzhodni Evropi. Mogli smo živeti v svobodni demokraciji, kjer svoboda vere ni prazna beseda. Svobodno smo se odločili in se še vedno svobodno brez pritiska civilnih oblasti odločamo za Kristusa ali brez njega. Kajti pri nas ne gre za boj proti Kristusu, temveč za življenje brez Kristusa, za filozofski ali vsaj praktični materializem. Ta slednji nas vedno bolj osvaja, posebno mladino.

Ura verouka v šoli pomaga mladim, da se seznani z razodetjem krščanskega Boga in posebno še s Kristusom. Ali mu bodo sledili ali ne, o tem se svobodno odločajo, šola in tudi Cerkev jih k temu ne silita, saj smo v nedeljo slišali Kristusa: »Kdor hoče iti za menoj...« Kristus ni nikoli rekel: »Morate«, on nas samo vabi. Ne poznati Kristusa pa ne pomeni samo ne poznati končnega namena, za katerega smo bili ustvarjeni, temveč tudi ne poznati korenin naše zahodne kulture, ki so, ljubo ali neljubo, krščanske. Pomeni biti ignorant.

Zato našim šolnikom in vzgojiteljem želimo, da bi sejali samo dobro seme v srca naših otrok in dijakov; vsem mladim pa, da bi to seme v njih obrodilo stoteren sad, za njih osebni blagor in blagor vseh nas.

Kar je slovensko, to je srbsko

Tega načela se sedaj držijo v Srbiji: imovina slovenskih podjetij je srbska. To je doletelo tudi »Meblo« iz Nove Gorice. Njegove tri razstavne salone v Srbiji so odvzeli Meblu in ustanovili samostojno podjetje »YU Meblo«. Povrhu so Meblu v Novi Gorici takoj ponudili sodelovanje. Direktor Mebla Andrej Šinigoj je odgovoril, kar je bilo logično: S takimi partnerji ni sodelovanja. Meblo je pa izgubilo 64 milijonov dolarjev.

Kaj pa vi pravite? Kdo sem?

Govor škofa L. Bellomija v nedeljo, 15. septembra, v župni cerkvi sv. Jerneja na Opčinah

svojih najboljših letih. V teh letih vam je dajal spodbuden zgled svoje žive vere in ljubezni, predanosti za blagor vseh, svoje zavzetosti za evangelij in božje kraljestvo.

Njegovi bogati darovi razuma in kulture, umerjenosti in dobrohotnosti, živega čuta za dolžnost in natančnost v izpolnjevanju teh dolžnosti, ki jih je podpirala in dopolnjevala božja milost, so obogatile njegovo službo. Zato ste ga ljubili in vam danes polni srca globoka hvaležnost.

V tem oziru tudi številni zbrani podpisi, da bi ostal med vami, otipljivo pričajo o spoštovanju, ki ga je gospod Viljem užival med vami in ki ga ima tudi škof.

Naj bo znano vsem, da njegov odhod ni odstavitev in še manj kaznen. Recimo preprosto, da gre samo za zamenjavo. Sprememba pa koristi tako duhovniku kakor vernikom, ker se s spremembami vsi prenavljamo. A razlog v tem primeru je drug. In moram vam znova povedati zelo iskreno, kakor sem že večkrat povedal na raznih krajih.

Glavni razlog je v tem, ker moramo zagotoviti našim ljudem slovenskega jezika slovenske duhovnike. Vsi poznate, kakšno je stanje med tržaškimi duhovniki slovenskega jezika: skoraj trideset let ni bil posvečen noben slovenski duhovnik in

DUHOVNA MISEL ZA 25. NAVADNO NEDELJO

»Oni pa so molčali, kajti med potjo so med seboj razpravljali, kateri izmed njih je največji.«
(Mr 9, 34)

Na poti skozi Galilejo so se Jezusovi učenci pogovarjali med seboj, kateri je najposobnejši, najpomembnejši in največji; kateri med njimi je vreden, da zasede prvo mesto.

Jezus jih je opozoril, da so v njegovih očeh »prvi«, »veliki« in »pomembni« samo tisti ljudje, ki so na poseben način potrebni naše pozornosti in ljubezni: trpeči, izkoriščani, zaničevani, odrinjeni... Vsi drugi so samo toliko veliki, kolikor se znajo razdajati drugim.

Zato sveti oče Janez Pavel II. opozarja narode, ki so se otresli strašne more totalitarističnih režimov, naj se ne pustijo ujeti novim vezem potrošništva za vsako ceno, uživanja in divjega pridobitništva, ampak naj raje ponovno odkrivajo, se trudijo in uresničujejo tiste vrednote, ki varujejo človeka in njegovo dostojanstvo; ki razvijajo in utrjujejo solidarnost med ljudmi.

Resnično »velik« je samo tisti, ki vidi poleg sebe, tudi druge ljudi.

MILAN NEMAC

Rezija 91

Letos smo izvidniki in vodnice skupaj z voditelji pripravili letni tabor goriških skavtov v dolini Rezi-je, in sicer v vasi San Giorgio-Bila. Tabor se je začel v ponedeljek, 17. julija, malce drugače kot prejšnja leta. Vsak vod je namreč prvo noč taborjenja prespal v enem od vodstva določenem zaselku omenjene vasi. Tu smo tudi izpeljali analizo okolja, npr. tamkajšnje ljudsko izročilo, navade, arhitekturo itd. Naslednjega dne so se opoldne vsi vodi nahajali na kraju tabora. Postavljanje šotorov se je odvijalo v obliki tekmovanja, v katerem so prednjačile pume. S postavljanjem drugih zgradb smo končali v četrtek, ko smo z dviganjem zastave tudi uradno otvorili tabor, nakar so sledili podvigi po načrtih, ki smo jih že pripravili v Gorici. V tem se je posebno izkazal vod bobrov, ki je svoj šotor dvignil na višino 1,80 m. Po celotedenskem trdem delu, ki je za nekatere vode predvidel tudi bivakiranje, smo v soboto popoldne opravili kratko re-

fleksijo. Nedelja je potekala v prijetnem vzdušju (obiskali so nas starši in prijatelji). Zjutraj smo imeli skupno sveto mašo, popoldne pa zabaven taborni ogenj.

Drugi teden se je začel s športnim dnevom, v torek pa se je vsak vod moral izkazati v skavtskih spretnostih, kot so prva pomoč, prebroditev reke in signalizacija. V sredo smo se vrnili na kraj, kjer smo prespali prvo noč in tamkajšnji skupnosti, družini ali imenitni osebnosti darovali svoj »poseg«. Še isti dan pa je letnik '75 (to so skavti, ki so zadnjič na taboru IV) šel na bivač, ostali pa so se naslednje jutro posvetili duhovnosti. Na vrsti je bila še celodnevna igra, žal pa nas je motil dež, tako da smo z igro začeli komaj opolnoči in jo zaključili naslednji dan ob 18. uri. Žal se je tabor 91 z naglimi koraki bližal koncu. Po kratki refleksiji v soboto zjutraj smo začeli s podiranjem zgradb, zvečer pa nas je čakal še zadnji taborni ogenj s procesom, krstom in poslovilno zakusko. V nedeljo smo spravili šotore, zapeli Pesem slovesa in nato še podrlí jambor.

pravljeni za vsako sodelovanje.

Mlad je še in s seboj prinaša svojo ljubeznivo osebnost, polno človeških in krščanskih kreposti: to boste kmalu opazili. Zagotavljam vam, da je poln svetega ognja za božjo čast in za vaše odrešenje, po zgledu svetega Janeza Bosca.

Župnijo zaupamo slovenskemu salezijanskemu inšpektoratu svetega Cirila in Metoda s pogodbo, ki predvideva popolno spoštovanje odnosov s sosednjo župnijo Marije, Kraljice sveta, kakor jih je škof leta 1966 začrtal v posebnem pismu.

Verniki italijanskega jezika, ki spadajo v to župnijo svetega Jerneja apostola, bodo pred koncem tega meseca dobili stalnega italijanskega duhovnika, ki bo skupaj z gospodom Pohajačem župnijski pomočnik (kaplan) edinega župnika gospoda Štrublja.

Z zaupanjem glejmo v prihodnost

Sedaj je potrebno, da kakor Jezusovi učenci nadaljujemo pot v župnijskem življenju. Jezus nas trdno in iskreno spodbuja z besedami današnjega evangelija: »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi, vzame svoj križ in hodi za menoj!« (Mr 8, 35).

Odpovedati se samemu sebi in vzeti svoj križ pomeni plačati dolg za bratsko ljubezen in za Jezusovo zapoved: »Ljubite drug drugega, kakor sem vas jaz ljubil!«

Župnija je Kristusova Cerkev, ukoreninjena v ljudeh in po njih vidna, kjer imajo dom, družino in vsakdanje skupno sožitje. Bog hoče, da Cerkev povezuje ljudi z njim in da

Potovalne kapele

Dominikanski pater Werenfried, ki je ustanovil udruženje v pomoč kristjanom pod komunizmom in nosi ime »Cerkev, ki trpi«, skrbi za širjenje evangelija tudi s pomočjo potovalnih kapel. To so večji avtomobili, opremljeni z vsem, kar je potrebno za darovanje sv. maše.

Na trgu Hradčany v Pragi se je pojavila taka kapela letos 6. junija, od tam nadaljuje pot po Vzhodni Evropi. Dežela med Plznom in Karlovi-mi Vary je eden najbolj razkristjanjenih predelov. Za 18 vasi so imeli le starega duhovnika, ki je po svojih močeh naredil, kar je mogel, a vsemu načrtnemu razkristjanjanju ni bil kos. Družine so razkristjanjevali, mladim pa sploh niso dali možnosti, da bi slišali božjo besedo. Načrtno so zahtevali, da mož in žena delata, otroke so morali nositi v jasli, kjer so že malim vsiljevali brezboštvo, kar se je potem nadaljevalo v vseh stopnjah šole.

Potovalna kapela s svojim bogoslužjem je bila za mnoge veliko odkritje. V novem vzdušju večina občinskih oblasti pripravlja prostor, kjer se kapela ustavi. Spočetka so ljudje gledali bolj s strahom vse to; najprej so se približali stari, nato otroci in za njimi tudi njihovi starši.

Tako tudi zamisel »potovalnih kapel« pomaga zopetnemu pokristjanjenju predvsem v vzhodnih slovanskih deželah.

★

— Moj Bog, če si, razodeni se mi.
(Karel Foucauld)

Čakala nas je še dolga pot do Resiute, nato nas je avtobus pripeljal do videmske postaje in vlak do Gorice.

Menim, da je tabor 91 uspel tudi zaradi nekaterih novosti. Škoda, da nas je slabo vreme večkrat motilo, saj smo zaradi dežja morali spremeniti nekatere programe.

Simpatična puma

je znamenje in kvas za edinost človeškega rodu.

Ta čudotiva sreča in vzvišen cilj je bil določen tudi vam, bratje in sestre, z Opčin. In kdo ne čuti, kako danes v svetu narašča klic po edinosti in miru?

Župnik je po svoji naravi tisti, ki gradi edinost v skupnosti. Njegov poklic mu nalaga dolžnost, da vse povezuje s Kristusom-vogelnim kamnom, kakor žive kamne edine božje zgradbe.

Skušajte se spraviti v usmiljenju nebeškega Očeta. Išcite soglasje in delajte skupaj na vse načine, tudi med Slovenci in Italijani, a s posebno pozornostjo na tiste, ki so bolj potrebni ljubezni in pomoči. Ljubite resnico, živite v pobožnosti in išcite pravico!

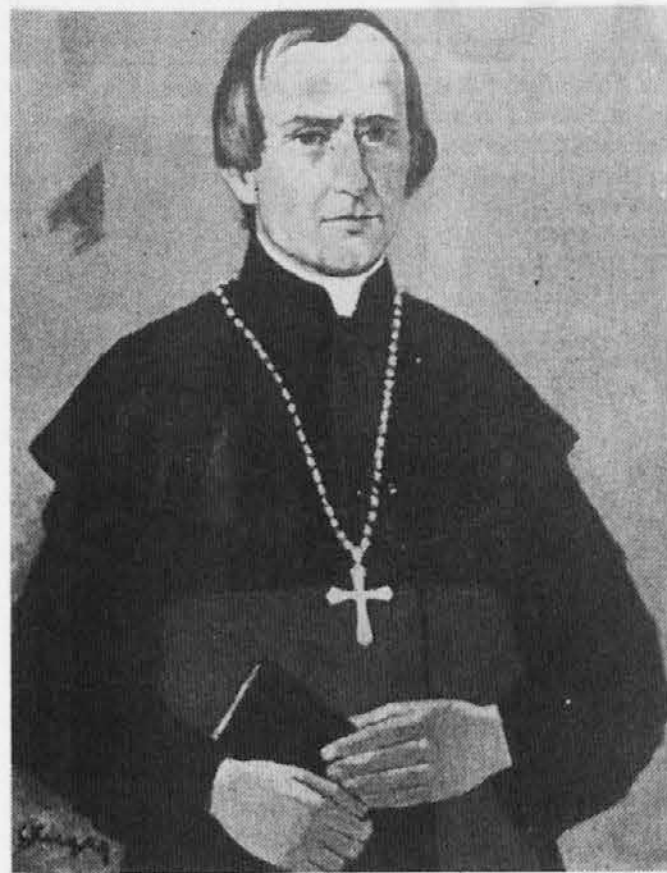
In molite, veliko molite! V vašo molitev naj bodo vedno vključeni vaši župniki: gospod Viljem, ki ga ne boste nikoli pozabili, ker je toliko dobrega storil za vas; — gospod Zvone, ki mu boste pomagali, da bi tudi on veliko storil za vas v letih, ki mu jih je Bog določil, da bo ostal med vami.

Po gospodu inšpektorju izročam salezijanskemu inšpektoratu v Ljubljani iskreno zahvalo tržaške Cerkve, tukajšnje župnijske skupnosti in svojo osebno.

Marija Pomočnica, sveti Jernej apostol, in sveti Janez Bosco naj izprosijo od Boga gospodu Zvonetu očetovsko srce, dovolj modrosti in trdnosti, velikodušne predanosti tej božji družini, ki je od danes tudi njegova!

Maribor bo plačal svoj dolgoletni dolg A. M. Slomšku

Izpolnitev 125 let starega dolga: odkritje kipa eni najmočnejših osebnosti mariborske in slovenske preteklosti, škofu Antonu Martinu Slomšku

Anton Martin Slomšek

Stane Kregar

Škofu A.M. Slomšku bodo v nedeljo, 29. septembra, slovesno odkrili kip pred stolnico v Mariboru. Tako bo Maribor letos poravnal več kot 125 let star dolg eni namočnejših osebnosti mariborske in slovenske preteklosti — svojemu prvemu škofu, narodnemu buditelju, vzgojitelju in piscu.

»Slomšek ima sicer spomenik v mariborski stolnici,« je v opisu dolge poti do spomenika zapisal dr. Sergej Vrišer, »a že kmalu po škofovi smrti, leta 1862, so razmišljali o javnem Slomškovem spomeniku, ki pa mu ga Maribor vse do danes ni postavil.«

Odkritju javnega spomenika slovenskemu škofu je močno nasprotovalo takratno mariborsko občinsko vodstvo, ki je bilo v nemških rokah. Tako so Slomškov kip — delo ljubljanskega kiparja Franceta Zajca — leta 1878 odkrili v stolnici ob velikem oltarju.

Dr. Vrišer: »Zamisel o Slomškovem javnem spomeniku je znova močnejše zažvela v obdobju med obema vojnama, saj so bili leta 1936 v Mariboru Slomškovi dnevi, začel pa se je tudi postopek za njegovo beatifikacijo. Slovenska kiparka

Karla Bulovec-Mrakova je izdelala in razstavila okoli tri metre visoko plastiko Slomška z dečkom, ki ga škof poučuje. S to akcijo naj bi spodbudili mariborske oblasti, da bi spomenik odlili v bronu in postavili na javnem mestu.«

Te načrte je zasenčila druga spomeniška akcija — postavitve spomenika kralju Aleksandru in tako je moral osnutek Slomškovega spomenika v varstvo mariborskega muzeja, kjer je še danes.

Ustrezne posluha za postavitve spomenika velikemu Slovencu tudi ni bilo niti štirideset let po koncu druge svetovne vojne. Razmere so se nekoliko »otopile« šele pred nekaj leti, ko se je Maribor s spomenikom oddolžil svojemu osvoboditelju generalu Rudolfu Maistru. »Dozorelo je spoznanje,« poudarja dr. Vrišer, »da bi namreč Maister opravil na Štajerskem precej manj, če bi mesta in njegova zaledja že desetletja poprej ne utrjevala Slomškova narodnostna vnema.«

Na razpis za Slomškov spomenik leta 1989 se je prijavilo sedem kiparjev. Odbor je izdelavo Slomškovega kipa zaupal akademskemu kiparju Marjanu Drevu. Odločilno je bilo

21. festival »Števerjan 91«

Festival narodnozabavne glasbe, ki ga že 21. leto organizira naše društvo F.B. Sedej v sodelovanju s fanati ansambla Lojzeta Hledeta, se je letos vršil v soboto, 31. avgusta, in nedeljo, 1. septembra. Ta datum je za nas neobičajen, saj smo navajeni prisostvovati tej prireditvi v toplih julijskih večerih. Tokrat pa smo bili prisiljeni prenesti festival zaradi znanih težkih razmer, ki so se pripetile v matični domovini proti koncu junija in v začetku julija. Med tem časom, ko je bil festival napovedan, in novim rokom, se je prijavilo še nekaj ansamblov, tako da je število dosegle rekord: 30 ansamblov. Prav to dejstvo nas je spodbujalo za temeljitejšo pripravo. Tako je bilo cel teden pred festivalom Med borovci zelo živahno. Zbirali smo se številni mladi, ki smo marljivo opremili prostor z vsem potrebnim: od odra do stolov, bufeta in strehe; dekleta pa so skrbela za čistočo Sedejevega doma. Poleg dela seveda ni manjkalo veselega vzdušja, ki nas je dodatno razveselilo. Posebno lepo je bilo v petek zvečer po končanih delih, ko smo se lahko zasluženo zašalili v prijetnem hladu borov: na prireditvenem prostoru ni manjkalo drugega kot lepo vreme in prihod nastopajočih ter gostov.

NASTOP V SOBOTO, 31. AVGUSTA

Nastopila je tako sobota, sončna, obetavna; v Števerjanu je bilo veselo že v jutranjih urah, saj je dosti ansamblov dospelo k nam že pred kosilom. V dvorani župnijskega doma se je celo popoldne vršilo snemanje prijavljenih skupin za Radio Trst A, medtem ko so na sedež stalno prihajali novi ansambli. Od 30 prijavljenih se jih je žal zgledalo sa-

mnenje, da kaže Drevovo delo »v kompoziciji in portretu dovolj samostojne prepričljivosti, čeprav se naslanja na preizkušena klasična izročila.«

»Slomškova upodobitev naj bo pač takšna, kakršen živi v spominu in predstavah ljudi,« meni dr. Vrišer. »Vsem kiparjem Slomškovih upodobitev doslej je bila model edina škofova fotografija iz leta 1862, naslikanih portretov pa je nekaj več. Odtod precej skupnega kljub različnostim osebnega kiparskega izražanja. Kaže, da je Marjan Drev ubral pravo pot. Spomenik bo stal odslej v osrčju mesta in dežele, ki ji je Anton Martin Slomšek s svojim delovanjem, usmerjenim v prihodnost, zagotovil narodnostni obstoj.«

mo 22: zelo smo pogrešali zamejski ansambel Vikis s Švedske, ki se ni mogel udeležiti zaradi delavskih obveznosti; pa tudi ansambel Bratov Stopar, stari znanec našega festivala in tudi večkratni zmagovalci, se je zadnji trenutek odpovedal nastopu zaradi bolezni v vrstah svojih članov. Vsi ostali muzikantje, ki so se zglasili pri organizatorju, pa so morali snemati svojo izvirno skladbo. Letos smo namreč v razpis festivala uvedli nekatere novosti za vstop v novo 20-letje. Ena od teh razlik s prejšnjimi festivali je bila prav v programu, ki so ga izvajali nastopajoči: doslej najbolj priljubljenih narodnozabavnih melodij, ki so bile izvedene do leta 1980. Ta zamisel je doživela lep odziv s strani ansamblov, ki so s seboj prinesli melodije Avsenika, Slaka, Dobrih znancev, Blumauerja, Ruparja, Alpskega kvinteta; nekateri pa so zapeli kar svoje uspešnice, kot na primer Fantje z vseh vetrov z znano »Sosed, dober dan« in Primorski fantje s »Slovenijo«. Večini je bil pri srcu Avsenik, ki je poleg ostalih omenjenih starih avtorjev poživil predvsem sobotni del koncerta, ko so poslušalci lahko sledili vsem 22 skupinam.

Takoj po nastopu vseh skupin so se zbrali člani komisije za glasbo, ki je bila pravtako obnovljena; sestavljali so jo: Franc Lačen (predsednik in predstavnik Ptujkega festivala), Miha Dovžan (glasbenik), Ivan Sivec (pesnik in glasbenik), Janez Beličič (član ansambla Taimis), Nevo Radovič (glasbenik) in Matej Terpin in Valentina Humar (predstavnik organizatorjev). Komisija je imela zelo zahtevno nalogo pri določanju finalistov, saj so bili vsi nastopajoči ansambli zelo kakovostni. Skupine so bile temeljito pripravljene tako na instrumentalni ravni kot na pevskem

področju. Od dvaindvajsetih se je tako komisija po dolgem pomenku upala izločiti samo 7 ansamblov in prepustiti ostalih 15 v finalni del festivala. Prijetno vzdušje ob zvokih veselih muzikantov se je zavleklo dolgo v noč. Omenimo naj tudi, da je bilo letošnje napovedovanje tudi novost, saj nismo več slišali starega prijatelja in znanca Marjana Šnebergerja, ki nas je s svojim basovskim glasom kar zasanjaval dolgih 20 let. Program sta izmenično povezovala lepa Tajda Lekše in očarljivi Janez Dolinar, oba člana ljubljanske RTV.

NASTOP V NEDELJO, 1. SEPTEMBRA NAGRAJEVANJE

Drugi del festivala se je odvijal v nedeljo, 1. septembra, v popoldanskih urah. Finalisti so šli v povorki od trga Svobode do Borovcev in skupaj igrali Avsenikovo Na Golici, nato pa so se še enkrat predstavili publiki in komisiji. Poslušalci so imeli letos zelo važno vlogo pri dodeljevanju nagrade občinstva, saj je ta obsegala kar 1.000.000 lir, poleg tega pa je bilo treba oceniti izvedbo stare uspešnice in ne ansambla kot takega. To nagrado so prisotni gostje dodelili »Fantom z vseh vetrov« za njihov revival Sosed, dober dan. Ostale nagrade so bile zelo bogate, in sicer: za najboljši ansambel Festivala 2 milijona lir in trofej društva »F.B. Sedej«, za najboljšo melodijo 700.000 lir, za najboljšo izvedbo kvinteta in tria po 500.000 lir vsaka, za najboljši zamejski ansambel 200.000 lir. Te nagrade je razdelila prej omenjena komisija za glasbo, ki je imela še toliko zahtevnejšo nalogo, če pomislimo, da so nekateri finalisti boljše igrali kot v soboto. Odločitev pa je morala pasti in mislimo, da je bila pravična, saj so vsi nagrajeni ansambli dobili samo po eno nagrado, kar je bilo letos prvič

(nadaljevanje na 5. str.)

Ansambel Zvezde z Opčin na festivalu v Števerjanu

Potovanje v Rusijo in Ukrajino

Letošnje potovanje s Katoliškim glasom je bilo od 22. julija do 1. avgusta v Sovjetsko zvezo oz. Rusijo in Ukrajino. Že od začetka, ko smo začeli zbirati vpise za potovanje, je bilo precej negotovosti glede uresničenja načrta zaradi političnih sprememb na Vzhodu. Vsekakor najbolj pogumni so se odločili in tem so se še v juniju pridružili drugi, tako da nas je bilo šestindvajset. Organizacija je prevzela agencija IOT iz Gorice, potovanje pa je vodil dr. Jože Markuža, ki je dober poznavalec kulturne, verske in zgodovinske preteklosti Rusije in Ukrajine.

ODHOD

Zbrali smo se v ponedeljek, 22. julija, na letališču v Ronkah in čakali,

Bogorodica v bizantinski umetnosti

da se vkrcamo na letalo. Vpraševali smo se, kako bo potovanje potekalo in kaj bomo doživeli v Sovjetski zvezi, o kateri se je že marsikaj vznemirljivega govorilo. Ob 8. uri se je letalo madžarske letalske družbe Malev dvignilo in se usmerilo proti Istri,

nato preko Slovenije do Budimpešte, od tu preko zahodnih Karpatov v Varšavo in dalje še do Leningrada, kamor smo prispeli okrog petih popoldne po krajevnem času, na Primorskem je bilo takrat tri ure popoldne.

Na letališču nas je pričakoval vodič Andrej, ki nas je potem spremljal v hotel Pulkovskaja (gostinica) v novi predel Leningrada. Z nami je bil ves čas našega bivanja v severni prestolnici Rusije.

LENINGRAD

Pot z letališča nas je vodila iz severnega dela mesta v jugozahodni del, tako da smo že ob prvem srečanju dobili vtis vele mesta, ki se razprostira na veliki nižini in je prepleteno s številnimi vodnimi kanali. Zvedeli smo, da je Vrhovni svet sprejel odločitev, da se Leningrad ponovno ime-

nuje Sankt Peterburg, kakor ga je imenoval njegov ustanovitelj Peter Veliki 1703. leta. Sklep mestnega sveta pa mora potrditi še sovjetski parlament, ker je ta ob Leninovi smrti 1924 preimenoval tedanji Petrograd v Leningrad. Ime Petrograd je imelo mesto samó od leta 1914.

Naslednji dan smo namenili ogledu mesta in znamenitosti. Peljali smo se po Nevskem Prospektu, to je kot Korzo v Italiji, kjer je vedno veliko ljudi, ki se pa ne sprehajajo, temveč hitijo po opravilih ali iskanju odprtih trgovin. Teh je razmeroma malo in so skoro prazne, ker primanjkuje vsega, od obutev in oblačil do vsakdanje hrane. Pred trgovinami, kjer se kaj dobi, pa je cela vrsta ljudi, ki čakajo ure in ure, da pridejo do kosa kruha ali mesa. Vsak meščan lahko kupi vsakdanjo hrano samo v svojem določenem rajonu in še na kartico oz. bone. Red-

ke trgovine imajo izložbe, na ulicah prodajajo kmetje svoje pridelke in podjetni ljudje še kaj drugega. Ne prestando so nam vsiljevali ure, broške in uhane, kozaške kape in kučme, vojaške kape ter kaviar. In to tudi v hotelu, seveda vedno le za ameriške dolarje, italijanske lire so sprejeli z nezaupljivostjo.

Ulice so zelo zanemarjene, ceste potrebne obnove, avtobusi in druga prevozna sredstva pa umazana. Veliko starejših poslopij obnavljajo in jim hočejo vrniti nekdanjo lepoto. Tudi nekatere cerkve obnavljajo, tako npr. cerkev Kazanske Matere božje, ki je še do nedavnega služila za ateistični muzej, obnavljajo in so jo vrnili pravoslavni Cerkvi.

J. Markuža

(nadaljevanje)

— Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi. (Kristus)

Crescendo

GRAFICENTER

POSOJILNICA OPČINE

Od leta 1909 uspešno
delamo za vašo rast.
V osemdesetih letih smo
z vami zrasli tudi mi.

...tudi v Trstu

Trg della Libertà, 5

Andreotti na Kitajskem

Zunanje politična kronika je najbolj polna dopisov in komentarjev z dveh pozorišč Jugoslavije oz. Hrvaške in razvoja v novi Sovjetski zvezi. Tej pa se vseeno vedno pridruži kaj novega, ki tudi pomeni delno novost v mednarodnih odnosih. Sem sodijo seveda predvsem ponovni stiki s Kitajsko, predvsem s strani zahodnih sil, ki so po znanem pokolu v Pekingu pred dvema letoma v glavnem močno izolirale pekinški režim. Medtem je prišlo do novih elementov, ne sicer v kitajski notranji politiki (saj je danes Peking s Kubo še zadnji okop in branilec komunizma). Novost je že lani pomenilo kitajsko zadržanje v OZN v času iraške krize, ko je tudi Peking s svojim glasom (sicer vzdržanim) omogočil skupni nastop zavezniških sil z ZDA na čelu proti Sadamovemu režimu. Vse to je nekako omogočilo postopno obnovitev dialoga Kitajske z Zahodom.

Prvi je led prebil japonski premier Kajfu, ki je pred časom obiskal Peking in navezal vrsto stikov zlasti na gospodarski ravni. Pred kratkim mu je sledil britanski vladni predsednik Major, ki je bil prvi predstavnik Evropske gospodarske skupnosti, ki je prišel na Kitajsko po drami na Tienanmenu, znanem pekinškem trgu. Sedaj pa je na vrsti italijanski ministrski predsednik Andreotti, ki je prav te dni prispel na enotedenski uradni obisk na Kitajsko. Njegov obisk je že dalj časa pred odhodom sprožil v Italiji več polemik, tako v tisku kot v vladni večini. Razni namreč menijo, da je politika rimske vlade vse preveč pragmatična in oportunistična, češ da predpostavlja trgovinske in ekonomske interese načelom in premočrnosti. To je že

prišlo na dan sredi avgusta, ko se je mudil v Italiji tibetanski duhovni voditelj v begunstvu Dalaj Lama. Njegov obisk sta v vsem bojkotirala vlada in tudi Kvirinal. Opazovalci pravijo, da se s tem rimska vlada ni hotela zameriti Pekingu pred odhodom Andreottija na Daljni vzhod...

Sicer pa je v državnem merilu spet veliko polemik. Od pobud predsednika republike Cossiga (zlasti v zadevi Curcio) in njegove izjave o nekaki neaktualnosti krščanske demokracije danes, češ da ni več potrebna. V diskusiji so tudi razne nove iniciative v zvezi z borbo proti organiziranemu kriminalu. V Aroni pa se je zaključil vsedrjavni praznik DC, na katerem so nastopili vsi glavni voditelji večinske stranke, pa tudi številni gostje.

Po 45 letih je priznal

V pokrajini Reggio Emilia je bil po vojni zloglasni »trikotnik smrti«. V tem trikotniku je bilo po zadnji vojni lepo število zagonetnih umorov fašistov in drugih resničnih ali umišljenih nasprotnikov komunizma. Med temi umori je zbudil poseben gnus umor don Pessina, župnika v San Martino Piccolo, v juniju 1946. Umora so osumili bivšega župana v občini Correggio Germana Nicolijina. Prišel je pred sodnike, spoznan za krivega in obsojen na 22 let ječe. Prestal jih je deset.

Pred dnevi se je po oglasil Wiliam Gaiti in se pred sodnikom obtožil, da je on nenamerno ustrelil župnika v pretepu z njim. Mnogi v vasi so to vedeli, a pravega krivca niso izdali; prepovedovala jim je »partijska disciplina«.

jeseni« in nekaj ljudskih. Med nagrajevanjem najboljših je bilo izžrebanje vstopnice, ki je srečnemu dobitniku prinesla 8-dnevno bivanje v Hotelu Radin v Radencih. Vsak obiskovalec nedeljskega dela festivala je namreč ob vstopu dobil oštevilčen listek, ki je veljal za loterijo. Seveda moramo povedati, da noben ansambel ni odšel domov praznih rok, saj smo mu podarili manjši pokal.

BOGATA BROŠURA

Tudi letos so organizatorji poskrbeli za dobro založen bufet, ki je deloval oba dneva festivala. Poleg običajnih jedi na žaru in dobre kapljice je bila tudi tradicionalna vinska razstava. Celoten prostor bufeta je bil tudi letos pokrit, kot sicer tudi oder, ki sta ga opremila Hijacint Jussa in Jelko Komjanc.

Ob priliki Festivala je izšla tudi bogato opremljena brošura, ki vsebuje vse podatke o festivalu; poleg spremne besede, ki jo je letos napisal predsednik Z.S.K.P. Damjan Paulin, so omenjeni pokrovitelji in podjetja, ki so podprla festival, nagrade, komisije, seznam nastopajočih in njihove slike, dosedanje zmagovalci vseh festivalov in okvirne skupine, ki delujejo v sklopu društva F.B. Sedej.

Tako je torej za nami še en festival, ki je kljub težkim okoliščinam v svetu in domovini ter strahu zaradi organizacijskih sprememb, res dobro uspel. S tem nam je znova dokazal, da nam je v Zamejstvu slovenska narodnozabavna glasba še vedno pri srcu. To nas, organizatorje, spodbuja in obvezuje, da bomo vztrajali še nadaljnja leta pri pripravi te tradicionalne manifestacije.

Valentina

Vseslovenski misijonski kongres

Slovenski medškofijski misijonski svet s sedežem v Ljubljani letos organizira Vseslovenski misijonski kongres. Trajal bo ob 20. do 29. septembra. Kongres želi povezati vse Slovenke in Slovence doma in po svetu, ki jim ni vseeno, ali so ljudje v oddaljenih deželah sveta slišali za Kristusov evangelij ali ne. Kongres tudi vabi vse Slovenke in Slovence v domovini, zamejstvu in izseljenstvu, naj duhovno in materialno podpira delo naših misijonarjev. Tako naj bi pričevali za ljubezen brez meja, ki jo je živel in oznanjal Kristus. V dneh kongresa bodo razne pobude. V nedeljo, 22. in 29. septembra naj bi po vseh cerkvah govorili o pomenu misijonskega delovanja. V ponedeljek, 23. septembra naj bi povsod molili za misijone. V četrtek, 26. in petek 27. septembra bo v Ljubljani misijonski simpozij. V Ljubljani so organizirali veliko misijonsko razstavo, ki bo kasneje prenešana tudi v Sežano. Za kongres je prišlo na obisk v Slovenijo večje število misijonarjev in misijonarjev, ki obiskujejo župnije.

NA JUŽNEM TIROLSKEM

Na Tirolskem se spet načenjajo polemike v zvezi z nekaterimi pobudami, ki so jih priredili v zadnjih dneh. Gre namreč za skupno tirolsko manifestacijo na Brennerju, o kateri so se tudi na obeh straneh meje mediji veliko razpisali. Tej manifestaciji se je kot protizborovanje pojavil shod MSI, ki ima v Bocnu na občinski ravni relativno večino. Tajnik te stranke Fini je pred znanim (sedaj pokritim) fašističnim bojnim spomenikom zahteval jamstva za italijansko »manjšino« v Bocnu...!

Uradni južnotirolski krogi so se distancirali od te vsetirolske manifestacije, češ da gre v borbi za manjšinske pravice za izvajanje znanega »pake-ta« ne pa za samoodločbo. To je zlasti potrdil novi voditelj SVP (Südtiroler Volkspartei) sen. Riz. Deželni glavar Dürnwaller, ki pripada isti stranki, pa se je manifestacije udeležil. Poslanec v rimskem parlamentu Willeit (prav tako SVP) pa je pred časom polemično zahteval pravico do samoodločbe in s tem dejansko sprožil val polemik o zadevi.

Škofijski pastoralni dnevi od 27. do 29. septembra

Škof Lorenzo Bellomi sklicuje vso tržaško cerkev na škofijske pastoralne dneve. Glavna tema bo: Nova evangelizacija v luči papežev obiska, ki bo v maju. Vabljeni tudi slovenski verniki.

Priprava na papežev obisk

Škof Lorenzo Bellomi je imenoval poseben odbor, ki bo skrbel za duhovno in gmotno pripravo na papežev obisk v Trstu. Slovenski zastopnik v tem odboru je Dušan Jakomin.

Potujete v Rim?

Nekoč hotel Bled, danes hotel

Emona

Obveščamo vas, da smo 15. marca 1991 odprli v Rimu hotel Emona.

Za rojake poseben popust.

Naslov hotela: via Statilia, 23 00185 - Rim, tel. (06) 7027911 - 7027827. Fax: (06) 7028787.

Listnica uprave

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

TRST

Sprejmimo mlade iz Argentine

V prihodnjih dneh bo prišla med nas skupina mladih Slovencev iz Argentine. Gre za fante in dekleta, ki so zaključili srednješolski tečaj slovenskega jezika in kulture in so prišli v Slovenijo na neke vrste maturantsko potovanje; želijo se ustaviti tudi v Trstu in Gorici. Svet slovenskih organizacij, ki skrbi za njihovo bivanje med nami, seveda želi, da bi se v naših krajih čimbolje počutili. Mislamo, da je najboljši način za medsebojno spoznavanje ta, da po eden ali dva (morda celo več) uživajo gostoljubnost po naših domovih (kot so jo doživele naše skupine na gostovanjih med Slovenci po svetu). Gre v bistvu za eno prenočišče v Gorici in eno v Trstu.

Zato vabimo družine, ki imajo možnost in so zainteresirane za to, da bi sprejele mlade ljudi (stari so približno 18 let), da se javijo po telefonu na sedežu Sveta slovenskih organizacij (Gorica tel. 536455 in Trst tel. 370846). Vabilo seveda tembolj velja za družine, ki imajo sinove in hčere istih let, toda odprto je tudi vsem ostalim. Skupina iz Argentine šteje približno 30 oseb. V Gorici in Trstu bodo ti mladi 23. in 24. septembra, zato pohitite in javite svojo pripravljenost.

Obisk misijonarjev na Tržaškem

Misijonar p. Miha Drevenšek je iz svojega misijonskega področja v Zambiji v Afriki pripeljal v Slovenijo skupino mladih pevk in pevcev z imenom Abana ba stela - Otroci jutranje zarje, ki nastopajo in pojejo po raznih župnijah.

V nedeljo, 22. in ponedeljek 23. septembra bodo na Tržaškem. Njihov program je naslednji: V nedeljo, 22. septembra ob 9. uri bodo peli v Rojanu pri maši s prenosom po radiu. Sv. mašo bo daroval in govoril p. Drevenšek.

Isto nedeljo popoldne ob 5. uri bo imela skupina koncert v Marjinem domu v ulici Risorta, 3.

V ponedeljek, 23. septembra dopoldne bodo peli v prostorih nižje srednje šole Ivan Cankar pri Sv. Jakobu. Zvečer ob 18. uri pa bodo nastopili v Finžgarjevem domu (Marjanišče) na Opčinah.

V soboto 28. in nedeljo 29. septembra bo na Tržaškem misijonar iz Zambije, jezuitski pater Jože Groselj. V soboto zvečer in v nedeljo dopoldne bo govoril in ponekod tudi maševal pri slovenskih mašah po raznih župnijah.

Sistematčnost

Hvala g. Jožetu Kunčiču za dragocene ure preživete v Hiši blagrov. Ko začutimo potrebo o poglobljanju vase in prislusniti notranjim vzgibom duše, je gotovo na delu božja milost. Udeleženk je bilo preko petdeset.

Odkar se v Domu duhovnih vaj vršijo tečaji za žene in dekleta, so se zvrstili duhovniki z različnim pristopom pri vodenju tečaja. Vsak je pač depozitar sistema svoje župnijske, katehetske, misijonske ali redovniške prakse. Dobri so eni in drugi, da le čutimo osebno prizadetost govornika. Letošnji tečaj se je odlikoval po vzorni sistematčnosti, bodisi pri razvijanju duhovne tematike, kot v vseh podrobnostih dnevnega reda.

Spomnili smo se pok. msgr. Ukmarja, ko nas je g. Kunčič zopet enkrat spremljal od neizmernega veselja planetov zvezd, na deževnih mrež in satovja čebel. Kakšna mentalna higiena uriti možgane skozi svetlobna leta pri kroženju nebesnih teles! Pa veličina človeškega duha, ki je, kljub svoji majhnosti, vse to izračunal!

Premišljevanja niso bila predolga, niti ne suhoparna, zato pa učinkovito popestrjena z razvidnostjo primerov, ki se jih bomo radi spominjali. Tako gorski vodič, ki je preizkušal samozavestnega turista prepričanega ateista; o možu, ki se je ponovno vrgel v reko, da reši svoje sv. pismo; o materi, ki prepričuje otroka, da je

sv. pismo res božja beseda, pa jo otrok vpraša, zakaj ga ne vrne Bogu, ko pa ga nihče ne bere. In še toliko drugih drobnih biserov resnice.

Nekaj pa je g. Kunčič moral ugotoviti: da se, pri vsem njegovem prijaznem in diplomatskem prigovarjanju, žensko govoreče bistvo niti v tišini duhovnih vaj ne da popolnoma ugnati.

F.V.

BAZOVICA

Spomin slovenskih junakov

Že od leta 1948 slovesno proslavimo 6. septembra žrtve fašističnega nasilja v naši cerkvi. Tako tudi letos. Po sv. maši, ki smo jo darovali za vse žrtve, ki so jih povzročili nasprotniki našega naroda in tudi naše vere po vsej slovenski zemlji, je ganljivo govorila ga. Ljubka Šorli. Ona sama je okusila grenkobo nasilja, ko so ji fašisti umorili moža Lojzeta Bratuža. Zato ji je beseda res privrela iz dna srca. Zelo smo ji hvaležni za njen trud in žrtve. Hvala tudi Tržaškemu oktetu, ki je počastil naše žrtve z lepim petjem, ki je osrčje naše identitete, naše kulture. Ob poslušanju lepega petja se zavednim Slovincem vzbudijo žalostne misli, ker naše petje zelo umira. Po mnogih vaseh je izumrlo gojenje petja pri odraslih in pri mladih. Današnji človek se je obesil na druge dejavnosti, ki ne morejo ohraniti in utrditi narodne zavesti.

Ekumensko romanje po Slomškovih poteh

Ob odkritju spomenika svetniškemu škofu A.M. Slomšku, v nedeljo 29. septembra prirejajo, ACM Trst in Gorica, Slomškov dom v Bazovici romanje v: Brežice, Bizeljsko, Podčetrtek, Ponikve, Celje, Maribor in Ptujsko goro, ker so to postojanke Slomškovega delovanja.

V nedeljo, 29. septembra, bo popoldne slovesno odkritje spomenika na trgu pred stolnico v Mariboru in somaševanje udeleženih duhovnikov z g. škofi.

Cena potovanja, ki vključuje vožnjo, 2 kosili, 2 večerji in prenočevanje z zajtrkom znaša samo 70.000 lir.

Ker je še nekaj prostih mest, se lahko prijavite čimprej na tel. dr. Kosmača 280-805, dr. Markuže 299958, msgr. Živica 226117.

Jambor

Izšla je 7/8 številka Jambora, glasila tržaških skavtov in skavtinja. Vsebinska je kar pestra in priča o vsestranskem zanimanju tržaških deklet in fantov. Ne gre pa brez težav, kot priča članek Kriza pri Jamboru.

(nadaljevanje s 3. str.)

»Števerjan 91«

vneseno v pravilnik festivala. Komisija je soglasno odločila, da je ansambel »Metalurgi« z Edvinom Fliserjem najboljši med najboljšimi, saj je pesem »Gospodar svojih poljan« izvajal že na profesionalni ravni. Petje je bilo lepo povezano v zaključene fraze, kar je bilo pri ostalih malo manj razvidno. Zelo nas je presenetil novogoriški ansambel »Vrtnica«, ki se je predstavil s pristržno pesmijo »Praznik v Števerjanu«. Ta melodija in dobra izvedba ansambla je prepričala tudi člane strokovne komisije, ki so pesmi priznali najboljšo melodijo. Precej težav je bilo pri odločitvi za najboljši kvintet in trio festivala, saj so si bili v tem ansamblu precej enakovredni. Nagrada za najboljši kvintet so zmagali Mariborčani (Mariborski kvintet), najboljši trio pa Trio Poljanšek iz Kamnika. Po mnenju komisije je bil edini zamejski ansambel (Zvezde z Opčin) vreden nagrade za najboljšo zamejsko skupino. Letos je bila novost tudi nagrada za najmlajši ansambel, ki jo je zaslužen odnesel Trio Svetlin. Sestavljajo ga trije bratci stari 13, 15, in 17 let, ki so nas zelo razveselili s svojim igranjem na harmoniko, kitaro in bas-kitaro. Ostala je še nagrada za najboljšo besedilo, za katero pa je poskrbela posebna komisija (Alenka Saksida, Franko Žerjal in Franka Padovan kot predstavnica društva Sedej). Zmagal je Saša Martelanc za pesem »Srečno pot« v izvedbi ansambla Zvezde. Vse te nagrade so zmagovalcem izročili organizatorji po kratkem nastopu Mihe Dovžana, ki je občinstvo razveselil s svojimi citrati: zai-gral nam je nepozabno »Cvetje v

V soboto, 7. septembra, se je naša Slovenska duhovnija v Gorici, po večerni maši, poslovila od g. kaplana Karla Bolčine, ki odhaja za župnega upravitelja v bližnjo Podgoro.

V slovo mu je najprej spregovoril upravitelj duhovnije g. Cvetko Žbogar, nato pa v imenu župnijskega pastoralnega sveta gospa Adela Podberšič. Zahvalila sta se mu za njegovo dveletno delo v duhovniji. Podčrtala sta njegovo vestnost in požrtvovalnost na pastoralnem in kulturnem polju, zlasti kot animatorja raznih mladinskih skupin in iznajdljivega oblikovalca bogoslužja. Veliko je naredil za cerkev sv. Ivana, v kateri je dozorel njegov duhovniški poklic. Ob koncu je spregovoril tudi g. Karlo, ki se je zahvalil Bogu za vse in tudi vsem za sodelovanje.

Sledila je za cerkvijo v prijateljskem ozračju zakuska, ki so jo pripravile članice župnijskega sveta.

Na novem mestu Ti želimo, gospod Karlo, veliko božjega blagoslova. Za delo pri nas pa naj Ti Bog bogato povrne!

*Grad nad Mirnom dom je sveti
Mame sedem bolečin;
kdor nauk križa hoče umeti,
naj priroma iz dolin.*

*Štirinajst postaj ga čaka;
Jezusa so križev pot.
Mati z Njim v naročju plaka...
Kriv je bil človeški rod.*

*Med cipresami v zelenju —
zmaga smrti: božji grob;
znak ljubezni je v trpljenju,
ki jo zmaga samo Bog.*

*Mati žalostna pod križem
darovanja nas uči;
Če v ljubezni si ponižen,
njen pogled te razsvetli.*

*Premišluj Ljubezen večno,
kruto smrt za dolg sveta,
da bi vsi prispeli srečno,
kjer je blaženost doma.*

Ivan Štanta

Kvaternica na Mirenskem Gradu

Sobota, 21. sept.: ob 19. uri sv. maša in nato procesija.

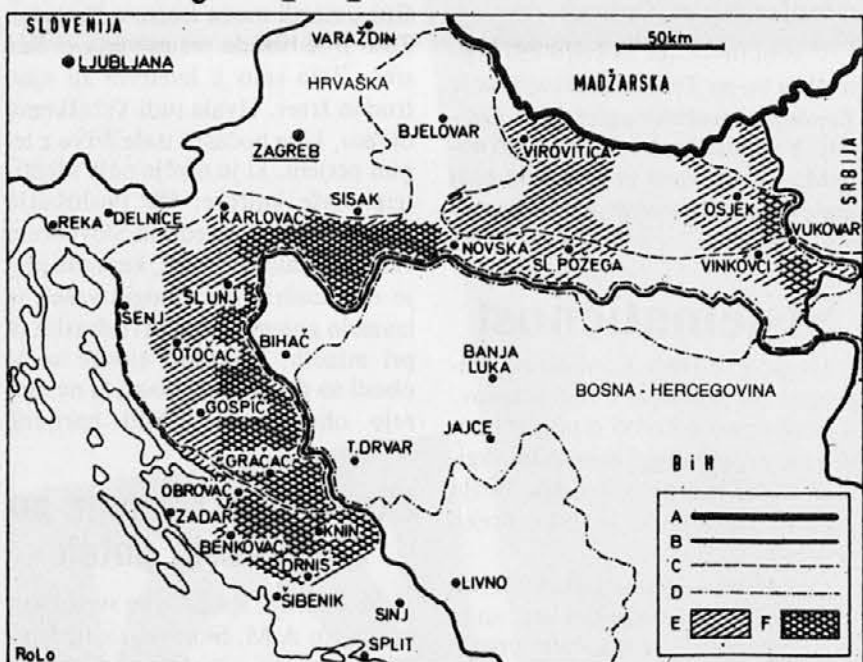
Nedelja, 22. sept.: sv. maše bodo ob 7. uri, ob 10. uri slovesna peta maša, ob 16. uri popoldanska sv. maša.

Cecilijanka '91

Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici prireja 23. in 24. novembra v Katoliškem domu v Gorici 33. revijo pevskih zborov Cecilijanko, posvečeno J. Gallusu.

Zbori, ki bi radi sodelovali na reviji, so naprošeni, da se prijavijo do 31. oktobra s programom treh pesmi od katerih, po možnosti, vsaj dve slovenskih avtorjev in eno Gallusovo.

Območje spopadov na Hrvaškem

A — državna meja z Madžarsko, B — današnje republiške meje, C — meja »Vojne krajine« v prejšnjih stoletjih, D — meja Hrvatske banovine, ustanovljene leta 1939, E — ozemlje Hrvaške, kjer prebiva danes srbska večina (v posameznih občinah nad 50%) in F — ozemlje Hrvaške, kjer prebiva danes srbska manjšina (v posameznih občinah do 50%) (Svobodna Slovenija)

SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO EMIL KOMEL V GORICI

javlja, da bo vpis v novo šolsko leto v prihodnjem tednu.

Na sedežu v Gorici, Riva Piazzutta 18, od 16. do 20. septembra od 18. do 19. ure.

Na sedežu v Doberdolu 20. septembra od 19.30 do 20.30.

Na sedežu v Štandrežu 20. - 21. septembra od 18. do 19. ure.

Na sedežu v Števerjanu 20. - 21. septembra od 17. do 18. ure.

Delovali bodo naslednji oddelki: klavir, orgle, godala, kitara, pihala, trobila, solopetje in tolkala.

Dijaki bodo lahko obiskovali tudi naslednje tečaje: teorijo in solfeggio, harmonijo, glasbeno zgodovino, zborovsko petje. Za predšolske otroke bo tečaj DO-MI-SOL.

Klic Primorske

Pred nekaj meseci je bila ustanovljena v Trstu Slovenska gospodarsko prosvetna skupnost, ki naj bi povezovala predvsem trgovska in druga podjetja, ki niso vključena v SKGZ. Njeno delovanje naj bi bilo predvsem na gospodarskem ter industrijskem področju. Ker za javnost nikogar ni, ki v javnosti ne govori, je ta skupnost kmalu začela izdajati svoje glasilo in sicer Klic Primorske; prva številka je izšla v avgustu, druga pa v septembru. Časopis je dvojezičen, prinaša članke v slovenščini ter italijanščini. Urednik dr. Boris Gombač pojasnjuje: »Dvojezičnost, za katero smo se odločili, je izraz naše trdne volje, da v prvi osebi tudi večinskemu narodu posredujemo različne poglede na »skupno slovensko stvar«.

Časopis prinaša članke z gospodarskega, političnega in tudi kulturnega življenja, predvsem pa seveda z gospodarskega, saj naj bi to področje bilo glavno zanimanje nove organizacije in njenega glasila Klic Primorske. V mesečniku so se oglašili dr. Jože Pučnik, Boris Gombač, Vinko Levstik, Irena Žerjal, ki objavlja Njene celice, pripoved v nadaljevanjih, in še drugi.

DAROVI

Za nove orgle v cerkvi na Vrh: ob 35. obletnici poroke Renata in Mihaela ter ob krstu male Tjaše - Čotovi 500.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: namesto cvetja na grob Olge Butkovič Rozalija Pelicon 50.000; v spomin na pok. moža Franca Hmeljak žena 300.000; Albina Florenin 80.000; N.N. 10.000; N.N. 150.000; N.N. 20.000 lir.

Za cerkev v Gabrjah: M.G. Vrh 50.000; N.N. Gorica 300.000; N.N. Gorica 600.000 lir.

Za Hrvaško: Rudi Mlakar namesto cvetja na grob bratranca Dolfitu 200.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N.N. v spomin na nečaka 100.000 lir.

Za Katoliški dom: N.N. 100.000; N.N. 100.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: Magda Križmančič v spomin tete Ane 300.000; duhovnik iz Švice 80.000; sorodniki v spomin Bruna Mondo 90.000; ob krstu Nicole Balde 92.000; v spomin Marije Ražem: Kristina Kalc 30.000; Zora Pakelčeva 25.000; Marija Birska od sv. Ivana 20.000; družini Baldissin in Kalc 25.000; Lucijan in Arijana Živic 50.000; Karlina Mahnič 30.000; N.N. 100.000; Zora Pakelčeva v spomin Helene Križmančič 25.000 lir.

Za Slomškov spomenik v Mariboru: Prijatelji s Primorske 600.000 lir.

Za pomoč Sloveniji: N.N. iz Trsta po 1 milijon lir za Karitas v Ljubljani, za Karitas v Mariboru in za Karitas v Kopru (3 milijone). G.M. in K.C. preko Karitasa 500.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrne, rajnim pa daj večni pokoj!

radio

Spored od 22. do 28. septembra 1991

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Dreček in trije marsovčki«. 11.45 Vera in naš čas. (12.40) Lahka glasba. 16.30 Boris Pahor: »Operacija srca.« Radijska igra.

Ponedeljek: 8.10 Moč tišine: »Renesansa in Jakob Gallus v njej«. 1. oddaja (ponovitev). 9.05 Otroški kotichek: »Glasbeni vrtljak.« 9.30 Eduard Möricke: »Mozart in potovanje v Prago.« Roman. 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Naši zbori: mešani zbor Podgora. 18.00 Slovenski film v Gorici: povratek nazaj.

Torek: 9.30 Eduard Möricke: »Mozart na potovanju v Prago.« Roman. 12.00 »Namasté, Sagarmata.« Zapiski Dušana Jelinčiča z odprave na Everest. 18.00 Vladimir Jurc: Slovensko pismo. Srečko Kosovel: »Pisma domačim.«

Sreda: Eduard Möricke: »Mozart na potovanju v Prago.« Roman. 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Zborovska glasba; Tržaški oktet v gledališču Miela v Trstu. 18.00 Jugoslavija po letu '45.

Četrtek: 8.10 Literarne podobe: Zgodbe o revijah. 12.00 Razglednice iz Srednje Amerike. 16.00 Spomini Henrika Tume. 17.10 Klasični album: teden Felixa Mendelssohna-Bartholdyja. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 12.00 Nazaj k naravi. 12.40 Akademski pevski zbor Tone Tomšič iz Ljubljane. 18.00 Kulturni dogodka.

Sobota: 9.00 Otroški kotichek: Žarko Petan: »Gluhi kralj«. 10.10 Simfonični orkester Slovenske filharmonije. 12.40 Z naših festivalov. 14.10 Drobčinice. 15.00 Prgišče neba. Oddaja o Indijancih. 18.00 »Satični kabaret 1991«.

Miš in mačka

Srbska mačka se smuka okrog hrvaške miške, da bi jo požrla. Miška cvili in se skriva. Politiki v Haagu, v Bruslju, na Beneškem Lidu, jo mirijo: »Nič ne cvili, saj te bo kmalu konec!«

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000 inozemstvo 70.000 zračna pošta 95.000
Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

SLOVENSKI DENARNI ZAVODI V ITALIJI ZDRUŽENI V BANČNI SEKCIJI SDGZ

ČESTITAJO HRANILNICI IN POSOJILNICI
OPČINE

OB OTVORITVI NOVE PODRUŽNICE V TRSTU
IN JI ŽELIJO NADALJNIH
POSLOVNIH USPEHOV

KMEČKO-DELAVSKA HRANILNICA
IN POSOJILNICA V SOVODNJAH

KMEČKA IN OBRтна HRANILNICA
IN POSOJILNICA V NABREŽINI

KMEČKO OBRtna HRANILNICA
DOBERDOB

TRŽAŠKA KREDITNA
BANKA

Kmečka banka
Gorica